

[Willesen.]

jeg meget tydeligt og skarpt præciserede som min Opfattelse, at der var sket en fuldstændig teknisk Revolution, en fuldstændig Revolutionering af Forudsætningerne for et Forsvar, saa disse Forudsætninger var helt andre nu, end de var den Gang. Man kunde den Gang bebrejde de Radikale en vis Mangel paa Virkelighedssans, men det forekommer mig, at man nu med samme Vægt kan rette en tilsvarende Bebrejdelse mod Venstre og det konservative Folkeparti, idet man ikke, forekommer det mig, har set til Bunds i den fuldstændige Ændring, der er sket i Smaaostaternes Forsvarsmuligheder. Det var denne tekniske Revolution, jeg søgte at belyse ved at sige, at medens Krigsførelsen tidligere tog Sigte paa Hærens Nedkæmpning, tager den nu ifølge mangfoldige Autoriteters Udtalelser lige saa fuldt Sigte paa den civile Befolkningens Udryddelse. Jeg henviste ogsaa til den Betænkning, der er afgivet af Folkeforbundets Nedrustningskommission. Det er ikke ud fra en overfladisk, blind, virkelighedsfjern Fredstro, vi har taget dette Standpunkt. Vi ser meget vel de Muligheder for Krigsfare, der er i Europa, og jeg tilstaar, at jeg ikke deler den Tro, som visse andre Medlemmer har bekendt sig til under tidligere Forsvarsdebatter, at der ikke er stor Fare f. Eks. for krigerske Sammenstød i Østersøen mellem Rusland og England. Jeg mener tværtimod, at det er en Mulighed, der maaske meget snart kan blive til Virkelighed. Men jeg ser saaledes paa det, at vor Stilling under et saadant eventuelt Krigsudbrud er helt anderledes, end den var i 1914. Det begrundede jeg i Gaar og skal ikke gentage det nu, men rette mig efter den højtærede Formands Henstilling om Kortfattedhed.

Den højtærede Ministers Forespørgsel om, hvorledes jeg havde tænkt mig det paagældende Beskyttelseskorps' Sammensætning, og hvor jeg havde tænkt det anbragt, forekommer mig ogsaa at være en Godtkøbsudflugt overfor et Princip. For det første gjorde jeg allerede i Gaar opmærksom paa, at det ikke var en Idé, jeg havde undfanget, den var lige saa gammel som selve Folkeforbundet, og kloge Folk, der kunde overse de praktiske Konsækvenser af et saadant Forslag, havde fremsat det ikke een, men flere Gange. Naar den højtærede Minister spurgte, om Beskyttelseskorpsset skulde bestaa af Negere eller Kinesere — idet jeg havde udtalt, at saa var man fri for at sende Landets egne Sønner ud i en Krig, — der maaske foregik langt fra vore Grænser,

og hvori de ingen Interesse havde — skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg betonedede ogsaa i Gaar, at saa var man ogsaa fri for at afsende værnepligtige. Men vi har jo almindelig Værnepligt endnu, selv om vi ønsker den afskaffet, saa vi maa under Forudsætning af, at en Pagt som Genèveprotokollen vedtages, regne med, at det bliver værnepligtige, der bliver udsendt. For øvrigt tror jeg, at der i Europa vil være tilstrækkelig mange unge Mænd, som har Lyst til og Interesse for det Hverv, saa der vil ogsaa frivilligt kunne dannes ad Hvervningens Vej et Beskyttelseskorps. Jeg tror heller ikke, selv om Initiativet blev taget til et saadant Beskyttelseskorps og det fandt Tilslutning, at det saa straks kunde bringes op til en større Højde. Men en Begyndelse skal jo gøres, og jeg mener, det vilde være Danmarks Ære, om den danske Delegation genoptog den Tanke. Naar den højtærede Minister mener, at jeg har stillet det ærede Medlem Hr. P. Munch en smuk Opgave, kan jeg ganske give det min Tilslutning, og jeg kan tilføje, at jeg vilde ogsaa gerne, om den højtærede Udenrigsminister vilde tage sin Del af den.

Der blev her ført en Debat om, hvorvidt et Vælgerflertal i det danske Folk var for eller imod et Forsvar af den hidtidige Karakter. Jeg finder, at samtlige de Betragtninger, der er fremsat herom, har svævet temmelig meget i Luften, netop fordi det danske Folk aldrig har været stillet overfor en klar Afgørelse paa dette Punkt. Det er fuldstændig rigtigt, hvad der er sagt, at Afgørelsen altid har været sammenvævet med andre Ting. Derfor ønsker vi Folkeafstemning om Værnepligten og har fremsat vort Forslag derom. Hvorledes man end ser paa det militære Spørgsmaal, synes jeg dog, det vilde være af stor Betydning at faa en Folkeafstemning om det. Jeg gad dog vide, om det ikke bedre kunde blive den Generalnævner, hvori Partierne kunde gaa op, end det foreliggende Lovforslag, der afgjort ikke bliver det, saaledes at man kunde samles om at faa at vide, hvad det danske Folk vil ogsaa overfor et Principspørgsmaal som Værnepligten. Thi med Værnepligtens Bortfald bortfalder jo en Forsvarsordning af den Art, som Ministeren har foreslaaet, og naar jeg sammen med det ærede Medlem Hr. Axel Dam har taget Stilling mod det foreliggende Lovforslag og med Hensyn til den tekniske Udformning af vort Værn har taget Stilling for i alt Fald i Hovedtrækkene — uden at dermed skal være sagt i alle Detailler — det Lovforslag, som i sin Tid var fremsat